

Mila Teräs: Tyttö tulevaisuudesta
Otava 2004.

Matka menneisyyteen

Aikaisemmin Kauppisen nimellä kirjoittanut Mila Teräs on ehdottomasti tämän vuoden lupaavimpia esikoiskirjailijoita teoksellaan *Tyttö tulevaisuudesta*. Teräs on ammatiltaan toimittaja, ja muutenkin kokenut kirjoittaja. Hän sijoittui vuonna 2000 Pirkanmaan kirjoituskilpailussa toiselle sijalle, ja sai samassa kirjoituskilpailussa vuonna 2001 lyriikkapuolella kunniamaininnan. J.H. Erkon kirjoituskilpailussa vuonna 2000 hän sijoittui kolmanneksi.

Tyttö tulevaisuudesta on 16-vuotias Aada, jonka maailman täyttää huoli alkoholisti-äidistä, ihastus Joonakseen ja outo kesätyö, joka kuljettaa tytön toiseen maailmaan. Pappilan pianon kautta 2000-luku vaihtuu menneisyyden maailmaksi, jota Aada lähestyy pienellä varauksella ja pelolla – Suomi ei ole 1880-luvulla vielä edes itsenäinen maa, ja ihmisten puhuma kielikin on hiukan outoa.

Tarinan juoni on selkeän yksinkertainen - ajatus pianosta, jota soittamalla pääsee menneisyyteen on erikoinen ja mielenkiintoinen. Tarinan varsinainen ydin rakentuu muutaman vakavan teeman ympärille. Aadan äiti on alkoholisti, joka ei oikeastaan kykene huolehtimaan tyttärestään, tytär enemmänkin huolehtii äidistään. Nuori ja yksinäinen Tilda saa lapsen aikana, jolloin avioton lapsi oli synty ja häpeä. Teräs on onnistunut teemojen, juonen, tarinan ja henkilöhahmojen kehittämisessä sekä yhteensovittamisessa hyvin. Historian ja nykypäivän kuvaus on myös hyvin luontevaa ja realistista.

Tyttö tulevaisuudesta on hyvä esimerkki siitä, kuinka kieli on yhtä aikaa rikkaus ja rasite. Kirjasta on vaikea kirjoittaa, koska sen parhaat puolet ja pahimmat ongelmat keskittyvät kielen ympärille. Kauniista, paikoin jopa runomaisesta kielestä on välillä vaikea saada otetta. Dialogien osalta tämä ei ole ongelma, mutta siellä täällä monologit ja kertojan osuudet persoonallisine, mutta kepeältä tuntuvine kielikuvineen loitontavat lukijaa tarinasta. Muutamissa kohdin kolmannessa persoonassa kertominen luo liian värittömän sävyn; vakavat asiat, kuten alkoholismi ja itsemurha tuntuvat jäävän pinnallisiksi.

Itse kuitenkin pidin kirjasta. Menneisyys ja nykypäivä kietoutuvat toisiinsa tässä kielellisesti rikkaassa ja monisyisessä esikoisromaanissa, jossa näkyy kokeneen ja osaavan kirjoittajan kädenjälki.

Maria Loikkanen